

καὶ ὀνομαστὶ, διαγράφοντες τοῦ Ὁμήρου τὸ ὄνομα ἐνόμισαν ὅτι διαμερίζονται οὕτω τοὺς στεφάνους του καὶ βάλλουσι κλήρους ἐπὶ τὴν ἀθνασίαν του, καὶ οὐδὲ κἄν ὑπώπτευσαν, ὅτι τῶν μὲν χρόνων ὁ βροῦς θέλει παρσύρει εἰς λήθην τὰ τεύχη των, καὶ εἰς σιγὴν τὰς ἀσεβεῖς των φωνάς, ὁ δὲ Ὁμηρος, γίγας πάντοτε τοὺς οἰκτεῖρει μόνον ἀπὸ τῆς περιωπῆς του, καὶ τὰ ἀθάνατα ἔπη του, σῶα πάντοτε καὶ ἀβλαβῆ, χειροκροτούμενα καὶ θαυμαζόμενα, θέλουσι μένει ὀρθία αἰωνίως, βίη πάσης κριτικῆς καταιγίδος,

ὥς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἶτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ρίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυταί. » (σελ. 178.)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸ πολλοῦ ἐπύσκαμεν ἐκδίδοντες εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, διότι μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ 1862 ἔτους ἀνετράπησαν καὶ τὰ τῶν λιμενίων ἀρχῶν, παρ' ὧν τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἐπορίζετο αὐτάς. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἴτε ἀποπεμπόμενοι, εἴτε συνεχῶς μετατιθέμενοι, εἴτε ὑπὸ ἀνικάνων ἢ ἐλάχιστον ζῆλον ἐχόντων ἀνὰ πληροῦμενοι, ἢ δὲν ἔστελλον διόλου εἰδήσεις, ἢ ἔστελλον ἀτελεῖς. Τὰς δὲ σήμερον δημοσιευόμενας ἐξαγομεν ἐκ πίνακος κατ' ἔτος ἐκδιδομένου γαλλιστί χάριν τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, ἀναγομένου ὅμως εἰς μόνον τὰ τῆς β' κλάσεως πλοῖα, ἥτοι εἰς τὰ ἀπὸ 30 τόνων καὶ ἐπέκεινα (*) προστεθέσμεν δὲ καὶ ἄλλας τινάς, ἐξαχθείσας καὶ ταύτας ἐκ σημειώσεως, διακοινωθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συντάκτου τοῦ ἀνωτέρου πίνακος.

Τὸ τέλος τοῦ 1865 ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων ἀνέβαινεν εἰς 5, 456, τῶν δὲ τόνων εἰς 297,424· διηροῦντο δὲ οὕτω πως· πλοῖα α. κλ. 3,495, τόν. 28,394, πλ. 6'. κλ. 1664, τόν. 269,030. Ταῦτα πάντα ἀνῆκον εἰς εἰκοσιεννέα λιμένας. Ὁ λιμὴν ὁ ἔχων πλείονα ἀριθμὸν τόνων εἶναι ὁ τῆς Σύρου, δεύτερος ὁ τῶν Σπυτσῶν, τρίτος ὁ τοῦ Γαλαξειδίου, τέταρτος ὁ τοῦ Ἀργοστολίου, πέμπτος ὁ τῆς Ἰδρας, ἕκτος ὁ τοῦ Πειραιῶς, ἕβδομος ὁ τῆς Θήρας καὶ καθεζῆς (2).

(*) Tableau indicatif des bâtiments de la marine commerciale de la Grèce, de 30 tonneaux et au dessus, au 1. janvier 1866, avec approbation du ministère de la marine. Athènes 1866, ὑπὸ ἱ. Δραγοῦμῃ διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

(2) Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἀκριβεστέραν εἰδήσιν περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ἀνάγκη νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἐν τῇ Ζ' τόμ. τῆς « Πανδώρας » ἄρθρον, τὸ ἐν σελ. 163—166.

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ κατάστασις τοῦ ναυτικοῦ τούτου κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας δεκαετίαι· τὸ 1845 ἡ Ἑλλὰς εἶχε 3,584 πλ. καὶ 161,103 τόνους· τὸ 1855, 5,052 πλ. καὶ 294,906 τόν. καὶ τὸ 1865, 5,456, καὶ 297,424 τόν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος προστεθήσαν τὰ τῆς Ἑπτανήσου, ἥτοι πλ. 857 καὶ τόν. 33,715· ἡ Κέρκυρα οὐδὲν πλοῖον ἔχει. Ἀφαιρουμένων δὲ τούτων, εὐρίσκομεν καὶ τῶν πλοίων καὶ τῶν τόνων τοῦ 1865 τὸν ἀριθμὸν κατώτερον τῶν τοῦ 1855, τῶν μὲν πρώτων κατὰ 753, τῶν δὲ δευτέρων κατὰ 31, 287. Ἀξιοπαρατήρητον πρὸς τούτοις, ὅτι ἐνῶ κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετίαν ἐδιπλασιάσθη σχεδὸν καὶ τῶν τόνων καὶ τῶν πλοίων ὁ ἀριθμὸς, κατὰ τὴν τρίτην ἡλαττώθη καὶ τῶν δύο. Τῶν δὲ ναυτῶν ὁ ἀριθμὸς λογίζεται ἀπὸ 22 μέχρις 25 χιλιάδων· ἐννοοῦμεν δὲ μόνον τοὺς ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν πλοίων· διότι μέγας ἄλλος ἀριθμὸς ὑπηρετεῖ ἐπὶ ξένων, ἥτοι ἀγγλικῶν, τουρκικῶν, μολδοβλαχικῶν καὶ καθεζῆς. Οὐκ ὀλίγοι δὲ ἀποκατεστάθησαν καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Ἰνδίαις.

Ἐκ τῶν 1664 πλοίων τῆς β' κλάσεως τοῦ 1865, περὶ τὰ 350 ἐναυπηγήθησαν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντὸς αὐτῆς· καὶ ἐκ τούτων τέσσαρα ἢ πέντε κατεσκευάσθησαν μετὰ τοῦ 1833 καὶ 1840, πάντα δὲ τὰ ἄλλα μετὰ ταῦτα.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΧΘΕΣ.

Ὡς νάρκισσον κλονούμενον ὑπὸ πνοῆς ζεφύρου,
Ὡς κλίνουσιν κυπάρισσον σιγᾷ τὴν κεφαλὴν,
Τὴν εἶδα χθὲς προβαίνουσιν, ὥσπερ ἐντὸς ὄνειρου,
Μ' ἐπίχαρι τὸ βάδισμα, μὲ ῥαδινὴν στολὴν.

Ὅχι! δὲν ἦτο ὄνειρον, Ὅχι, δὲν ἦτο πλάνη!
Τὴν εἶδα χθὲς πλησίον μου καὶ ἄγγελος μ' ἐβάνη,
Πλήρης χαρίτων οὐρανῶν καὶ θείας καλλονῆς·
Μειδίμα τὰ χεῖλη τῆς διέστελλεν ὥραιον,
Τὸ πρόσωπόν της ἔλαμπε τὸ δροσερὸν καὶ νέον,
Καὶ γευομένη ἐφαίνετο ὁλβίων χαρμονῆς!

Ὡς δίδυμ' ἄστρα φωτερὰ κυκλοῦσι τὴν σελήνην,
Χαρίεσαι νεάνιδες ἐκύκλονον κ' ἐκείνην,
Ἐράσμιον προσβλέπευσαι, γελῶσαι γλυκερά·
Ἐξεῖχε πλὴν τὸ κάλλος της, ἐξεῖχεν ἡ μορφή της,
Ἦτο ὥς ῥόδον, τρυφερά, λευκόχρους μαργαρίτης,
Καὶ ἤγαγεν εἰς τ' ὄμμα της ἡ λάμψις, ἡ χαρὰ.

Ἐστόλιζεν ἡ κόμη της, μελίχρους, ὥραϊα,
Τὸ νεαρόν της μέτωπον, ὥς κύκλος χρυσαυγῆς,
Ἐβάδιζε κουφόπτερος ὥς θεαίνά τις νέα,
Καὶ ἔστην ἐκ τῆς λάμψεως τοῦ κάλλους ἐκπλαγεῖς...